

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 27.05.2019

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 1282

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ

ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-333254

ΦΑΞ : 2313-333258

E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' 22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **28.01.2019** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, με Α.Φ.Μ. κατά της υπ' αρ./...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 και της υπ' αρ./...../2018 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης.

5. Την υπ' αρ./...../2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 και την υπ' αρ./...../2018 πράξη επιβολής προστίμου του

άρθρου 54 του Ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2018του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 28.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- Με την με αριθμό/...../2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ύψους 1.580,50€ πλέον προστίμου άρθρου 58 και τόκων άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 ύψους 497,98€, πλέον εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 957,73€, ήτοι συνολικό ποσό **3.036,21€**, για το οικονομικό έτος 2013 (εισοδήματα έτους 2012).
- Με την με αριθμό/...../2018 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 54 του Ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους **250,00€**, στο φορολογικό έτος 201, λόγω μη ανταπόκρισης, εντός πέντε (5) ημερών, στο υπ' αρ. πρωτ./2018 έγγραφο αίτημα της φορολογικής αρχής για παροχή πληροφοριών-στοιχείων.

Οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις εδράζονται επί των από 28.12.2018 εκθέσεων ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος & προστίμου άρθρου 54 Κ.Φ.Δ. της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης, κατόπιν μερικού ελέγχου που διενεργήθηκε, δυνάμει της υπ' αρ./2018 εντολής του Προϊσταμένου της. Στο πλαίσιο του ελέγχου αξιοποιήθηκαν τα δεδομένα των τραπεζικών καταθέσεων της προσφεύγουσας, προκειμένου να διαπιστωθεί αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 48§3 του Ν. 2238/1994 (*προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία*).

Από τον έλεγχο που διενεργήθηκε, διαπιστώθηκε προσαύξηση της περιουσίας της προσφεύγουσας από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία σύμφωνα με το αρ. 48§3 του Ν. 2234/94, για το οικ. έτος 2013 (*εισοδήματα περιόδου 01.01.-31.12.2012*) **συνολικού ύψους 20.456,67€**. Συγκεκριμένα, οι πρωτογενείς πιστώσεις στους τραπεζικούς της λογαριασμούς, οι οποίες, σύμφωνα με τον φορολογικό έλεγχο, δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς, είναι οι ακόλουθες:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΝΔ/ΧΩΝ	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑ
9/1/2012			ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	6.500,00	3	2.166,67
20/01/2012			ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	14.870,00	3	2.166,67
25/1/2012			ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ -.....	10.000,00	3	3.333,33
6/2/2012			ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ -	10.000,00	3	3.333,33
21/2/2012			ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ -	10.000,00	3	3.333,33
30/03/2012			ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ -	10.000,00	3	3.333,33
			ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ 2012	61.370,00		20.456,67

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Παραγραφή του δικαιώματος του δημοσίου για καταλογισμό φόρου
2. Παράνομη και εσφαλμένη μη αναδρομική εφαρμογή της επιεικέστερης διάταξης, που αφορά τους πρόσθετους φόρους.
3. Εσφαλμένος και μη νόμιμος καταλογισμός προσαύξησης περιουσίας κατά την έννοια του αρ. 48 παρ. 3 ν. 2238/1994, όπως προστέθηκε με το αρθρ. 15 παρ. 3 ν. 3888/2010, για το σύνολο των υπό κρίση πιστώσεων/ τραπεζικών κινήσεων. Το σύνολο των πιστώσεων στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας, οι οποίες θεωρήθηκαν από τον έλεγχο προσαύξηση της περιουσίας της, αφορούν πιστώσεις, που έχουν ήδη κριθεί οριστικά, με την υπ' αριθ./2018 απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο εξέτασης της υπ' αρ. πρωτ./2018 ενδικοφανούς προσφυγής που κατέθεσε ο σύζυγος της προσφεύγουσας, με ΑΦΜ

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο ισχυρισμό

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου **72§11 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι: «Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα

Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί. Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, **η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοσή τους».**

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου **84§1 του Ν. 2238/1994** ορίζεται ότι: «Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη υπ' αρ./...../2018 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης, εκδόθηκε στις 28/12/2018, ήτοι πριν την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο είχε λήξει η προθεσμία υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 2013, με αποτέλεσμα να μην τίθεται θέμα παραγραφής.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για καταλογισμό φόρου στο υπό κρίση οικ. έτος 2013 απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο ισχυρισμό

Επειδή στην παράγραφο **1 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013**: «Μετά την 1.1.2014, για υποθέσεις προσωρινού ή οριστικού φορολογικού ελέγχου, που αφορά χρήσεις, περιόδους, φορολογικές υποθέσεις ή υποχρεώσεις πριν από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εκδίδεται πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου. Για όσα αφορούν τα σχετικά με την έκδοση της πράξης εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα».

Επειδή στην παράγραφο **17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013**, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 49§1 του Ν. 4509/2019 και ισχύει, ορίζεται ότι: «Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο οποίος υπολογίζεται

από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, εν προκειμένω η φορολογική αρχή εφάρμοσε ορθά τις κείμενες διατάξεις, εκδίδοντας πράξεις προσδιορισμού φόρου και επιβολής προστίμου, σύμφωνα με τον ισχύοντα Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν. 4174/2013) και επιβάλλοντας σε ότι αφορά τους πρόσθετους φόρους τις επιεικέστερες διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 17 του Ν. 4174/2013.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη αναδρομικής εφαρμογής της επιεικέστερης διάταξης κρίνεται ότι προβάλλεται αλυσιτελώς και απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο **64** του **Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, στο άρθρο **65** του **Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, στο άρθρο **48 § 3** του **Ν. 2238/94**, έτσι όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 15 §3 του Ν. 3888/10, ορίζονται τα εξής: «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' έως Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή, στο άρθρο **14§1** του **Ν.4174/2013** ορίζεται ότι: «Πληροφορίες, τις οποίες ζητά εγγράφως η Φορολογική Διοίκηση από τον φορολογούμενο, πρέπει να παρέχονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και υποβολή των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή

παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας».

Επειδή, στην **ΠΟΛ 1095/29-4-2011** ορίζεται ότι: «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. ν.2238/1994, ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση. 2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά. 3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα. 4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις, κλπ. 5. Κατά την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, για κάθε υπόθεση που ελέγχεται, πιθανόν να προκύπτουν συγκεκριμένα προβλήματα, τα οποία πρέπει να ελέγχονται και να αντιμετωπίζονται το κάθε ένα ξεχωριστά και μεμονωμένα με τις δικές του ιδιαιτερότητες.».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ 1175/16-11-2017** της Α.Α.Δ.Ε. με την οποία δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας: «.....2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, **εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία**, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των

προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος **οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης**, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.....5. Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:.....5.4.Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι **ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης**. την περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου..... **Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση....»**

Επειδή, με την **ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικά με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, ορίζονται τα εξής: «3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα».

Επειδή, σύμφωνα με την **884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ:** «.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος

διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεων του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντισταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17) το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.)......το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση. Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση..... η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη

πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης..... Η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους».

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ 1033/21.02.2013**: «Για τους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, το ποσό του εμβάσματος επιμερίζεται στους συνδικαιούχους **καταρχήν** ισομερώς και, εφόσον ο φορολογούμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία, φέρει το βάρος της απόδειξης με κάθε νόμιμο μέσο».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι συνδικαιούχοι στον υπ' αρ. τραπεζικό λογαριασμό της ήταν ο σύζυγος της προσφεύγουσας του με Α.Φ.Μ., η προσφεύγουσα με Α.Φ.Μ. και η ανήλικη τότε κόρη τους - με Α.Φ.Μ.

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι μη ορθώς οι ακόλουθες πιστώσεις θεωρήθηκαν από το φορολογικό έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας, καθώς αφορούσαν χρήματα που είχε δανεισθεί ο σύζυγός της στις αντίστοιχες ημερομηνίες από την εταιρία με ΑΦΜ (στην οποία συμμετέχουν ο ίδια, ο σύζυγός της και ο αδελφός της - Α.Φ.Μ.) και τα οποία είχαν αναληφθεί από τον υπ' αριθμ. λογαριασμό όψεως της εν λόγω εταιρίας στην Τα εν λόγω ποσά είχαν ληφθεί, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, για τη χρηματοδότηση επενδυτικών σχεδίων που τελικά ματαιώθηκαν λόγω μη ευόδωσης των διαπραγματεύσεων.

ΗΜΕΡ/ΝΙΑ	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ	ΠΛΗΘΟΣ ΣΥΝ/ΧΩΝ	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ ΣΤΟΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΑ
9/1/2012		ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	6.500,00	3	2.166,67
20/1/2012		ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	14.870,00	3	4.956,67

25/1/2012		ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	10.000,00	3	3.333,33
6/2/2012		ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	10.000,00	3	3.333,33
21/2/2012		ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	10.000,00	3	3.333,33
30/3/2012		ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	10.000,00	3	3.333,33
		ΣΥΝΟΛΟ	61.370,00		20.456,67

Επειδή, η προσφεύγουσα επικαλείται και προσκομίζει την υπ' αρ./2018 απόφαση της υπηρεσίας μας, που αφορά στον σύζυγό της του - Α.Φ.Μ., σύμφωνα με την οποία αποδεικνύεται η προέλευση των ως άνω πιστώσεων (πλην του ποσού των 6.500,00€ στις 09/01/2012), με αποτέλεσμα να μην συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 48§3 του Ν. 2238/94.

Επειδή, στο πλαίσιο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής προσκομίζονται αντίγραφα των χρεωστικών κινήσεων του λογαριασμού όψεως της εταιρίας, αντίγραφα των extrait του ίδιου λογαριασμού, καθώς και τα δελτία κατάθεσης των επίμαχων ποσών.

Επειδή, από την επισκόπηση των προσκομισθέντων στοιχείων προκύπτουν τα εξής:
Για το σύνολο των πιστώσεων, πλην μίας στις 09/01/2012 ποσού 6.500,00€ προκύπτει ότι οι καταθέσεις χρηματικών ποσών διενεργούνταν την ίδια ημέρα στην με τις αντίστοιχες αναλήψεις χρημάτων από τον υπ' αριθμ. λογαριασμό όψεως της εταιρίας

Επειδή, καταθέτης των χρημάτων είναι είτε η προσφεύγουσα, είτε ο αδερφός αυτής και συνέταιρός της στην επιχείρηση «.....»

Επειδή, σε ότι αφορά την κατάθεση ύψους 6.500,00€ στις 09/01/2012, ο ισχυρισμός δεν γίνεται αποδεκτός, καθότι η επικαλούμενη ανάληψη ύψους 13.000,00€ από τον λογαριασμό όψεως της εταιρίας διενεργήθηκε στις 05/01/2012, ήτοι τρεις ημέρες νωρίτερα από την υπό κρίση κατάθεση.

Επειδή, από οικονομικά στοιχεία της εταιρίας (δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, αντίγραφα extrait λογαριασμού όψεως) προκύπτει ότι η δραστηριότητα της το επίμαχο διάστημα, ήταν σημαντική και ικανή να δικαιολογήσει τα ως άνω ποσά που διακινήθηκαν στους υπό κρίση λογαριασμούς.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, δια της παρούσης κρίνεται ότι για τις πιστώσεις συνολικού ύψους **54.870,00€** (61.370,00€-6.500,00€) στον υπ' αρ. λογαριασμό της, με συνδικαιούχο την προσφεύγουσα, δεν δύναται να εφαρμοστεί η διάταξη του

άρθρου 48§3 του Ν. 2238/2013, περί προσαύξησης περιουσίας από άγνωστη πηγή ή αιτία, καθώς η πηγή των χρημάτων είναι γνωστή και προέρχεται από την περιουσία της εταιρίας «.....» εταίροι της οποίας είναι η προσφεύγουσα, ο σύζυγος και ο αδελφός της. Αντιθέτως, ως προς την πίστωση ύψους 6.500,00€ ο σχετικός ισχυρισμός απορρίπτεται ως ατεκμηρίωτος.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί μη νόμιμου καταλογισμού προσαύξησης περιουσίας κατά την έννοια του αρθρ. 48 παρ. 3 ν. 2238/1994 γίνεται εν μέρει αποδεκτός σύμφωνα με το ως άνω σκεπτικό για ποσό 18.290,00€ που αναλογεί στην προσφεύγουσα από σύνολο πιστώσεων 54.870,00€, ενώ απορρίπτεται για ποσό 2.166,69€ (που της αναλογεί από πίστωση 6.500,00€ στον ίδιο τραπεζικό λογαριασμό), που εξακολουθεί να λογίζεται ως προσαύξηση περιουσίας κατά το άρθρο 48§3 Ν. 2238/94.

Κατόπιν των ανωτέρω, το φορολογητέο εισόδημα, η ειδική εισφορά αλληλεγγύης του ν. 3986/2011 και ο αναλογών φόρος και για το Οικ. έτος 2013 προσδιορίζεται δια της παρούσας απόφασης ως ακολούθως:

(Σημειώνεται ότι με την υπ' αρ./2018 απόφαση της Υπηρεσίας μας το φορολογητέο εισόδημα του συζύγου της προσφεύγουσας προσδιορίστηκε σε 12.590,13€).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	Βάσει απόφασης Δ.Ε.Δ. 1093/29.05.2018 (για τον σύζυγο) και βάσει δήλωσης (για την σύζυγο)		Βάσει ελέγχου (οριστικός διορθωτικός προσδιορισμός)		Βάσει της παρούσας απόφασης		Διαφορά παρούσας απόφασης – δήλωσης (για την σύζυγο)
	Ατομικό και τέκνων	της σύζυγου	Ατομικό και τέκνων	της σύζυγου	Ατομικό και τέκνων	της σύζυγου	
A - B. Από ακίνητα							
Γ. Από κινητές αξίες							
Δ. Από εμπορικές επιχειρήσεις							
Ε. Από γεωργικές επιχειρήσεις							
ΣΤ. Από μισθωτές υπηρεσίες	9.423,46€		9.423,46€		9.423,46€		0,00€
Ζ. Από ελευθέρια επαγγέλματα	3.166,67€		3.166,67€	20.456,67€	3.166,67€	2.166,67€	2.166,67€
Εισόδημα αλλοδαπής προέλευσης							
Συνολικό εισόδημα	12.590,13€		12.590,13€	20.456,67€	12.590,13€	2.166,67€	2.166,67€
Αρνητικά στοιχεία εισοδήματος που συμψηφίζονται							
Υπόλοιπο	12.590,13€		12.590,13€	20.456,67€	12.590,13€	2.166,67€	2.166,67€
Διαφορά τεκμαρτής δαπάνης που προστίθεται							
Άθροισμα	12.590,13€		12.590,13€	20.456,67€	12.590,13€	2.166,67€	2.166,67€

Εκπτώσεις δαπανών άρθρου 8 ν. 2238/1994						
Φορολογητέο εισόδημα	12.590,13€		12.590,13€	20.456,67€	12.590,13€	2.166,67€

ΑΝΑΛΥΣΗ		Βάσει απόφασης Δ.Ε.Δ. 1093/29.05.2018 (για τον σύζυγο) και βάσει δήλωσης (για την σύζυγο)	Βάσει ελέγχου	Βάσει της παρούσας απόφασης	Διαφορά παρούσας απόφασης – δήλωσης (για την σύζυγο)
Φορολογητέο εισόδημα	Ατομικό και τέκνων	12.590,13€	12.590,13€	12.590,13€	0,00€
	Της συζύγου		20.456,67€	2.166,67€	2.166,67€
Φόρος	Πιστωτικό ποσό	-1.277,44€		-1.277,44€	0,00€
	Χρεωστικό ποσό		530,90€		
Προκαταβολή φόρου					
Τέλη χαρτοσήμου στο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου					
Πρόστιμο άρθρου 58 Ν. 4174/2013		24,31€	265,45€	24,31€	0,00€
Τόκοι άρθρου 53 Ν. 4174/2013		18,81€	232,53€	18,81€	0,00€
Εισφορά ΕΛΓΑ 2% (άρθρο 13 ν. 3877/2010)					
Εισφορά Αλληλεγγύης		4.456,31€	5.414,04	4.499,64 €	43,33€
Τέλος επιτηδεύματος					
Έκπτωση λόγω υποβολής μέσω διαδικτύου		-20,19€	0,00	-20,19	0,00
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	για καταβολή	3.201,80€	6.442,92	3.245,13	43,33€
	για επιστροφή				

ΑΝΑΛΥΣΗ		Βάσει απόφασης Δ.Ε.Δ. 1093/29.05.2018 (για τον σύζυγο) και βάσει δήλωσης (για την σύζυγο)	Βάσει ελέγχου	Βάσει της παρούσας απόφασης	Διαφορά παρούσας απόφασης – δήλωσης (για την σύζυγο)
Εισόδημα επιβολής εισφοράς προσφεύγουσας		27.430,04€	47.886,71€	29.596,71€	2.166,67 €
Συντελεστής εισφοράς		2%		2%	
Εισφορά προσφεύγουσας		548,60€	1.506,33€	591,93€	43,33 €
Εισφορά συζύγου προσφεύγουσας		3.907,71€	3.907,71€	3.907,71€	0,00 €

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΣΥΝΟΛΟ ΕΙΣΦΟΡΑΣ	4.456,31€	5.414,04€	4.499,64 €	43,33 €
-----------------	-----------	-----------	------------	---------

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **μερική αποδοχή** της με αριθμ. πρωτ./28.01.2019 ενδικοφανούς προσφυγής της του, με Α.Φ.Μ. και συγκεκριμένα:

Α. Την επικύρωση της υπ' αρ./...../2018 πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν.4174/2013, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης.

Β. Την τροποποίηση της υπ' αρ./...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 (περιόδου 01/01-31/12/2012) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης.

Οριστική φορολογική υποχρέωση υπόχρεης- καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση

Υπ' αριθ./...../2018 πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν.4174/2013 του φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης

Είδος προστίμου	Καταλογιζόμενο ποσό
Πρόστιμο άρθρου 54 Ν. 4174/2013, λόγω μη ανταπόκρισης στο υπ' αρ. πρωτ./2018 αίτημα της φορολογικής διοίκησης για παροχή στοιχείων (αρ. 14 Ν. 4174/2013)	250,00€

Υπ' αριθμ./...../2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 (περιόδου 01/01-31/12/2012) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' Θεσσαλονίκης:

	Βάσει ελέγχου	Βάσει απόφασης Δ.Ε.Δ.	Διαφορά απόφασης Δ.Ε.Δ.- ελέγχου
Διαφορά φόρου	1.580,50€	0,00€	-1.580,50€
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4174/2013	265,45€	0,00€	--265,45€
Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013	232,53€	0,00€	-232,53€
Διαφορά εισφοράς αλληλεγγύης	957,73€	43,33€	-914,40 €
Σύνολο φόρου για καταβολή	3.036,21€	43,33€	-2.992,88 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

**Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.